EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

31.1.2012 B7-0043/2012

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde (30. januar 2012) om en international aftale om en finanspolitisk union

Jürgen Klute, Jean-Luc Mélenchon, Miguel Portas, Nikolaos Chountis, Willy Meyer, Paul Murphy, Marisa Matias
for GUE/NGL-Gruppen

B7-0043/2012

Europa-Parlamentets beslutning om konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde (30. januar 2012) om en international aftale om en finanspolitisk union

Europa-Parlamentet,

– der henviser til meddelelse fra medlemsstaterne i euroområdet af 30. januar 2012,

– der henviser til den internationale traktat om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union,

A. der henviser til, at de foranstaltninger, der er vedtaget af stats- og regeringscheferne og Rådet for Den Europæiske Union, ikke tager fat på de vigtigste forhold, der førte til krisen, nemlig for stor afhængighed af finansmarkederne og de stadig større makroøkonomiske uligheder i euroområdet;

B. der henviser til, at afhængigheden af finansmarkederne – trods de katastrofale følger heraf – ligefrem er blevet større siden begyndelsen af finanskrisen, og at kun offentlig kontrol med bankerne og långivning til lav rente fra Den Europæiske Centralbank til medlemsstaterne kan bringe dette til ophør;

C. der henviser til, at den foreslåede traktat vil fjerne finanspolitiske valg fra demokratisk valgte regeringer i medlemsstaterne og demokratisk kontrol fra borgerne i Europa, herunder fra de nationale parlamenter, og vil skabe rammer, hvor der konstant fokuseres på nedskæringer og stramninger;

D. der henviser til, at tillidskrisen mellem befolkningerne i EU's medlemsstater og EU-institutionerne fortsat vokser, hvilket fører til en legitimitetskrise for EU;

E. der henviser til, at den proces, der førte frem til denne aftale, ikke har været gennemsigtig, og at den demokratiske kontrol, som enhver reform af Unionen normalt burde være underlagt, dermed er blevet tilsidesat;

F. der henviser til, at regeringerne overalt i Europa har accepteret finansmarkedernes diktater og derfor helt har afpasset deres politiske forslag efter at tilfredsstille markederne;

G. der henviser til, at alle væsentlige politiske ændringer i EU skal foretages med fuld inddragelse af EU og de nationale parlamenter;

H. der henviser til, at befolkningerne i stigende grad opfatter EU's politik som en trussel mod deres økonomiske og sociale velfærd, som en kilde til større usikkerhed for så vidt angår deres beskæftigelse og indkomst, som en fortaler for ulighed og uretfærdighed og som en hindring for borgernes demokratiske kontrol over deres eget liv;

1. mener, at Det Europæiske Råds foranstaltninger vil forværre den globale kapitalistiske krise;

2. minder om, at hovedårsagerne til den aktuelle statsgældskrise er meget komplekse og ikke vil blive afhjulpet med den ensidige tilgang med nedskæring af udgifterne, som foreslås i denne traktat;

3. afviser den internationale traktat om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union og de seneste ændringer i Den Økonomiske og Monetære Unions arkitektur (økonomisk styring, europæisk semester, europluspagt); mener, at disse ændringer udgør det mest reaktionære, udemokratiske og ekstreme neoliberale svar på den nuværende krise;

4. minder om, at de faktorer, der ligger bag krisen, bl.a. vedrører deregulering af nøgleindustrier, ubalancer på de løbende poster og hermed forbundne forskelle i inflationsrater, som stammer fra dynamikken i ulige lønomkostninger pr. enhed samt mange medlemsstaters manglende håndhævelse af formuebeskatning og beskatning af store virksomheder;

5. mener desuden, at udkastet til en international traktat vil institutionalisere stramninger og nedskæringer og opgive princippet om demokratisk ligestilling mellem alle de 27 medlemsstater, hvilket uundgåeligt vil forværre krisen, underminere levevilkårene for størstedelen af borgerne i EU og øge uligheden mellem medlemsstaterne og skabe splittelser, der vil føre til et EU i flere hastigheder, hvilket ikke blot vil bringe euroens, men måske hele EU's eksistens i fare;

6. minder om, at visse medlemsstater har gavn af statsgældskrisen; minder om, at visse medlemsstaters eksportorientering bidrog stærkt til fejlfordeling af de produktive ressourcer og skabelsen af økonomiske bobler; opfordrer disse lande til at yde et større bidrag til løsningen af krisen; opfordrer medlemsstaterne til at indføre mekanismer, der er baseret på solidaritet og proportionalitet;

7. tager afstand fra, at udkastet til international traktat om stabilitet, koordinering og styring i Den Europæiske Monetære Union fokuserer på de samme instrumenter, som førte til krisen, i stedet for at lede den økonomiske udvikling i EU's 27 medlemsstater i retning mod fuld beskæftigelse (herunder flere og bedre job), socioøkonomisk vækst, social samhørighed (navnlig bekæmpelse af fattigdom, indkomstuligheder og arbejdsløshed) og miljøbeskyttelse;

8. er modstander af indførelsen af en ny regel om at fastlåse medlemsstaternes årlige strukturelle underskud på 0,5 % af det nominelle BNP, eftersom det vil føre til konstante nedskæringer og stramninger og fortsat økonomisk nedgang, hvilket vil bidrage til den onde cirkel med nedgang i statsindtægterne og øget gældsættelse, og modsætter sig på det kraftigste sanktionerne og konditionalitet for at få yderligere bistand;

9. er endvidere af den opfattelse, at indførelsen af en foranstaltning for nedbringelse af gælden med en tyvendedel om året for at nå en gældskvote på 60 % ud over at være urealistisk desuden vil ødelægge regeringernes bestræbelser på at bringe deres økonomier i vækst og komme ud af krisen;

10. opfordrer medlemsstaterne til at sætte en stopper for den overførsel af velstand fra lønninger til profitter, som pågår, og som uundgåeligt vil føre til yderligere økonomisk

destabilisering og skabelsen af bobler;

11. bekræfter på ny behovet for omfattende og holdbare foranstaltninger til løsning af krisen, såsom gennemførelse af gældsomstruktureringsaftaler for lande med overdreven gældsætning, der indebærer gældseftergivelse og vækststimulerende investeringer i grøn økonomi gennem anvendelse af Den Europæiske Investeringsbanks lånekapacitet;

12. er af den faste overbevisning, at det er nødvendigt med en langsigtet tilgang for igen at bringe statsregnskaberne i balance, herunder indførelse af formuebeskatning, afgift på finansielle transaktioner, bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse, passende indgreb fra ECB og skarp kontrol med den finansielle sektor;

13. mener, at så vidtrækkende forpligtelser som dem, der er fastlagt i udkastet til international traktat, kræver størst mulig høring af borgerne ved folkeafstemninger i henhold til nationale bestemmelser; insisterer på, at disse folkeafstemninger skal gennemføres uden politisk indblanding fra Kommissionen; mener desuden, at regeringerne i de medlemsstater, hvor det ikke er muligt at afholde folkeafstemninger, skal give borgerne bemyndigelse til at træffe afgørelse om ratificeringen af dette udkast til traktat via en høring af offentligheden;

14. konstaterer, at enhver ændring af den irske forfatning kræver en folkeafstemning, og at der ved den irske forfatning er tillagt det irske parlament og den irske regering budgetbeføjelser, hvilket derfor kræver en ændring af forfatningen i tilfælde af overførsler af budgetbeføjelser;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.